

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010348
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5823010348.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2025, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/66/2023 zo dňa 14.10.2025 takto

rozhodol:

Pod3a § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, sp.zn. 6T/66/2023 zo dňa 14.10.2025 rozhodol tak, že podľa § 420, § 419 ods. 1 Tr. por., s použitím § 50 ods. 4 Tr. zák., odsúdený A. B., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom C. D. XX, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/66/2023 zo dňa 28.3.2024, právoplatným 28.3.2024, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov vykoná. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., s použitím § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, nakoľko počas jej plynutia sa dňa 2.11.2024 dopustil úmyselnej trestnej činnosti, a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/5/2025 zo dňa 18.3.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/25/2025 zo dňa 11.6.2025, odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie a dňa 18.4.2024 sa dopustil aj priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (prekročenie povolenej rýchlosti), za čo mu bola uložená pokuta vo výške 100,- Eur. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí bránil tým, že počas výkonu väzby (v trvaní 7 mesiacov vo veci vedenej pod sp.zn. 6T/5/2025; pozn. súdu) sa ponaučil a uvedomil si, že príčinou jeho protiprávneho konania bolo požívanie alkoholických nápojov, ktoré v súčasnosti neužíva a má ochotu podstúpiť protialkoholickú liečbu. Súd sa môže len domnievať, že výkon väzby (v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/5/2025) skutočne mal na odsúdeného priaznivý vplyv v podobe uvedomenia si svojho protiprávneho konania a následného vedenia riadneho života (i keď to nie je účelom výkonu väzby, ale až následného výkonu trestu odňatia slobody, príp. iného druhu trestu; pozn. súdu). Prípadná resocializácia a náprava odsúdeného sa môže prejavovať až v budúcnosti. Skutočnosť, že si odsúdený v súčasnosti uvedomuje protiprávnosť svojho konania nič nemení na tom, že sa počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú sa aj nachádzal vo výkone väzby. Na podklade vyššie zistených skutočností súd dospel k záveru, že podmienený odklad výkonu trestu

odňatia slobody u odsúdeného nespĺnil svoj účel. Odsúdený nevyužil možnosť, ktorá mu bola daná súdom, a to uložením podmienecného trestu odňatia slobody, aby spôsobom svojho života počas plynutia skúšobnej doby preukázal, že výkon trestu odňatia slobody v jeho prípade nie je potrebný. Za týchto zistených okolností nebolo možné rozhodnúť inak, ako odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody vo výmere piatich mesiacov, ktorý mu bol uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/66/2023-310 zo dňa 28.3.2024. Pokiaľ odsúdený poukazoval na negatívny dopad výkonu trestu na celú jeho rodinu, vrátane družky a maloletých detí, súd uvádza, že si je uvedeného vedomý, výkon trestu takmer vždy postihuje sociálne okolie odsúdeného a navyš súd dodáva, že odsúdený si uvedeného možného negatívneho dopadu musel byť vedomý, už aj v čase porušenia podmienecného odsúdenia. Súd v danom prípade nevzhliadol zákonné podmienky na prípadné ponechanie podmienecného odsúdenia v platnosti s prípadným predĺžením skúšobnej doby podmienecného odsúdenia, nakoľko odsúdený spáchal v skúšobnej dobe nielen priestupok, ale aj úmyselný trestný čin, pri ktorom z hľadiska jeho povahy (§ 289 ods. 1 Tr. zák.) súd už v pôvodnom konaní pri ukladaní trestov zohľadnil recidívu páchania trestnej činnosti odsúdeným. Keďže odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, súd rozhodol, že sa uložený trest odňatia slobody vykoná. Na výkon tohto trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu odsúdený nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený A. B. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí dňa 14.10.2025, ktorú zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, písomným podaním so zaručeným elektronickým podpisom zo dňa 28.10.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 28.10.2025, v ktorom uviedol nasledovné:

Je otcom dvoch maloletých synov, ktorých vychováva spoločne s partnerkou. Ich prvorodený syn bude mať 4 roky a druhý syn nedávno dovŕšil 1 rok. Partnerka je momentálne na materskej dovolenke a ich rodinný príjem je obmedzený. Bývajú spoločne v nájme, ktorý aktuálne predstavuje podstatnú časť ich mesačných výdavkov. Uvedomujúc si zložitú finančnú situáciu rodiny vynaložil maximálne úsilie, aby si našiel prácu. Firma B. E. E. mu dala prísľub, že môže nastúpiť k nim na pracovnú pozíciu za predpokladu, že sa osvedčí v skúšobnej dobe. To, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život úprimne ľutuje. Uvedomuje si svoje pochybenie, avšak mimo tohto zlyhania sa v ostatných oblastiach svojho života snažil správať zodpovedne. Staral sa o rodinu, hľadal si prácu a aktívne pracoval na svojej náprave. V prípade, ak by súd zotrval na nepodmienenom výkone trestu odňatia slobody musí brať do úvahy, že by partnerka zostala s deťmi sama, čo by pre ňu predstavovalo výraznú psychickú, sociálnu a aj ekonomickú záťaž. Zachovanie možnosti pracovať a podieľať sa na výchove detí je nevyhnutné pre zabezpečenie stabilného rodinného prostredia. Partnerka je momentálne na materskej dovolenke a jej príjem z materského príspevku nie je postačujúci na pokrytie všetkých výdavkov, akými sú nájomné, strava, oblečenie či iné potreby ich detí. Preto je potrebné, aby sa na financovaní domácnosti podieľal aj on. V opačnom prípade by sa mohla partnerka ocitnúť v situácii, kedy by nedokázala zabezpečiť základné životné podmienky pre seba a deti, čo by mohlo viesť až k strate bývania. Považuje za nevyhnutné, aby mohol naďalej pracovať, podieľať sa na výchove detí a pomáhať partnerke s finančným zabezpečením rodiny. Je v najlepšom záujme detí, aby vyrastali v úplnej rodine a mali pri sebe oboch rodičov. Od prepustenia z väzby, kde strávil 7 mesiacov v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 6T/5/2025, si oveľa viac váži chvíle, ktoré trávil so svojou rodinou. Už v rámci väzby si uvedomil, ako jeho konaním trpí nielen jeho partnerka, ale hlavne deti. Sedemmesačné odlúčenie od nich ho veľmi zasiahlo a nechce, aby takéto odlúčenie museli znova zažiť najmä deti. Ihneď po prepustení sa snažil postaviť sa na nohy, čo preukazuje aj jeho snaha nájsť si konečne stabilnú prácu. Dopusiaľ aspoň brigádoval ako stavebný pomocník na rôznych fuškách, a tak nejaký finančný zárobok mohol odložiť aspoň na platenie nájomného a jedlo pre rodinu. Má za to, že súd by mal skutočne brať ohľad na jeho maloleté deti, ktoré budú opätovné odlúčenie znášať veľmi ťažko. Už raz boli vystavené situácii, kedy boli ich rodinné väzby pretrhnuté, čo všetkých výrazne poznačilo. Obe deti už vnímajú okolitý svet a sú na neho silne naviazané. Strata kontaktu s nimi a partnerkou všetkých výrazne poznačila a len veľmi pomaly a ťažko sa mu to čiastočne podarilo napraviť. Ďalšie odlúčenie môže mať fatálny vplyv na ich psychický a emocionálny vývin, narušiť pocit istoty, dôvery a bezpečia. Práve rodina predstavuje pre neho najväčšiu motiváciu, aby sa vyvaroval akémukoľvek ďalšiemu protiprávnemu konaniu. Je presvedčený, že rodina a práca sú najlepšou cestou jeho nápravy a zárukou, že bude do budúcnosti už viesť riadny a usporiadaný život. Nemôže dopustiť, aby partnerka musela zvládať starostlivosť o deti aj ťažkú finančnú situáciu úplne sama, nakoľko im momentálne už nemá kto pomôcť.

Odsúdený v ďalšom (citovaním) poukázal na čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák., rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v inej trestnej veci a v rámci uvedeného dodal, že tu existujú také výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú, aby súd ponechal podmienené odsúdenie v platnosti aj v prípade, že sa počas skúšobnej doby dopustil konania, ktoré by inak odôvodňovalo nariadenie výkonu trestu. Okresný súd sa v rozhodnutí zameriava na to, že bol odsúdený v rámci skúšobnej doby, ale nezohľadňuje aj iné okolnosti ako to, že si našiel prácu a začína tiež s odbornými sedeniami u psychologičky. Poukazuje na znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria č. 196/2024, v trestnej veci pod sp. zn. 6T/5/2025, ktorý bol vykonaný prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 18. marca 2025, zo záverov ktorého vyplynulo, že nemá zistený syndróm závislosti od alkoholu, ani od iných psychoaktívnych látok. Nebola u neho zistená patetická ani komplikovaná opitosť. Požitý alkohol síce spôsobil zhoršenú pozornosť, reakčný čas aj vizuálne motorické funkcie, ale z celkového znaleckého záveru vyplýva, že jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, a v zmysle opakovania obdobnej trestnej činnosti je potrebné, aby dodržiaval prísnu absenciu od alkoholu a bol pod zvýšeným dohľadom, či skutočne abstinenciu dodržiava. Na základe tohto konštatovania mu znalkyňa odporučila protialkoholickú liečbu ambulantnou formou spolu s probačným dohľadom s cieľom prevencie a zvýšenej kontroly abstinovania od alkoholu. Dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy sa prihlásil na odborné psychologické sedenia pod vedením F. G. H.. Cieľom týchto stretnutí je predchádzať opakovaniu rizikového správania a podporovať trvalú abstinenciu od alkoholu. Úspešne sa snaží úplne sa vyhýbať alkoholu, aby predišiel podobným situáciám, akých sa dopustil v minulosti. Verí, že týmito krokmi napraví dôsledky svojho konania. V ďalšom poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 4To/31/2017 zo dňa 8.2.2018, kde súd zohľadnil skutočnosť, že sa odsúdený stará o päť maloletých detí. Aj keď sa obžalovaný opakovane dopustil trestnej činnosti a boli tam nepochybne dôvody na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, prihliadnuc na jeho starostlivosť o maloleté deti, súd zotrval na treste, ktorý mu uložil súd prvého stupňa a teda zotrval na podmienenom odklade výkonu trestu. V jeho prípade existujú podobné okolnosti, ktoré odôvodňujú ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti. Minulosť už nezmení, ale úprimne ľutuje konania, ktorých sa dopustil. Odvtedy sa každý deň snaží dokázať, že vie žiť inak a zaslúži si dôveru, ktorú mu súd pôvodne dal. Považuje za dôležité, aby súd pri rozhodovaní o nariadení výkonu trestu odňatia slobody zohľadnil nielen samotné porušenie podmienok skúšobnej doby, ale aj tieto významné okolnosti, ktoré jednoznačne svedčia o jeho ochote viesť riadny život, starať sa o svoje deti a poučiť sa zo svojich chýb. Verí, že súd zohľadní tieto okolnosti a rozhodne o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti, prípadne stanoví novú skúšobnú dobu s dohľadom. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhuje Krajskému súdu v Žiline, aby uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/66/2023 zo dňa 14.10.2025 zrušil a uložil Okresnému súdu Námestovo, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného vyjadril písomným podaním zo dňa 3.11.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 5.11.2025 nasledovne:

S napadnutým rozhodnutím Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/66/2023 zo dňa 14.10.2025 sa v celom rozsahu stotožňuje, nakoľko ho považuje za zákonné a vecne správne a preto navrhuje, aby Krajský súd v Žiline sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, avšak nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého uznesenia, ako aj celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, krajský súd primárne zistil, že napadnuté uznesenie okresný súd vyhlásil po bezchybnom procesnom postupe a v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu sťažnosťou napadnutého uznesenia, postupoval v zmysle príslušných ustanovení, ktoré upravujú procesný postup súdu v súvislosti s rozhodovaním o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Krajský súd plniac si prieskumnú povinnosť ďalej zistil, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre

rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či podmienčne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Konajúca samosudkyňa prvostupňového súdu dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvorila dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného A. B. v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Rozhodla vecne správne a zákonne, keď vyslovila, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia určenej rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/66/2023 zo dňa 28.3.2024, právoplatným 28.3.2024, neosvedčil a nariadila mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. V odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne vyložila, akými právnymi úvahami sa spravovala, keď posudzovala dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, upravujúcich rozhodovanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Preskúmaním spisového materiálu a sťažnosťou napadnutého uznesenia dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený A. B. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia, určenej mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/66/2023 zo dňa 28.3.2024, právoplatným 28.3.2024, nevedol riadny život.

Krajský súd pripomína, že A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/66/2023 zo dňa 28.3.2024, právoplatným 28.3.2024, uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

dňa 10.7.2022 okolo 4:30 hod., v obci I., na parkovisku pred discoklubom I., obž. A. B. dvakrát utrel päťou do oblasti tváre poškodeného J. K., nar. X.X.XXXX, potom ho sotil rukami, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho obž. J. B. dvakrát kopol do oblasti tváre, čím poškodený utrpel zlomeninu bázy I. záprstnej kosti pravej ruky s posunom kostných úlomkov a pomliaždenie ľavého ucha a ľavej spánkovej oblasti, s dobou liečenia 38 dní.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd A. B. odsúdil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odsúdenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Odsúdenému A. B. skúšobná doba podmienčného odsúdenia plynula od 29.3.2024. Skúšobná doba mala takto plynúť do 29.3.2026, avšak v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zák., skúšobná doba odsúdenému neplynula v období od 2.11.2024 do 11.6.2025, v ktorej dobe bol A. B. (pôvodne) vo výkone väzby, po započítaní ktorej do výkonu trestu odňatia slobody, A. B. (takto) vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/5/2025 zo dňa 18.3.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/25/2025 zo dňa 11.6.2025. Odsúdenému tak skúšobná doba podmienčného odsúdenia vo veci vedenej pod sp.zn. 6T/66/2023 ďalej plynula (pokračovala v plynutí, po vykonaní trestu odňatia slobody v inej trestnej veci vedenej pod sp.zn. 6T/5/2025) od 12.6.2025 (kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 6T/5/2025) a mala plynúť do 7.11.2026 (t.j. pokračovať v jej zvyšku 16 mesiacov a 26 dní). Krajský súd tu v nadväznosti na vykonanie nepodmienečného trestu odňatia slobody počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia v súhrne konštatuje, že skúšobná doba podmienčného odsúdenia A. B. v predmetnej posudzovanej trestnej veci plynula v období od 29.3.2024 do 2.11.2024 (t.j. 7 mesiacov a 4 dni) a t.č. plynie od 12.6.2025 ku dňu rozhodnutia krajského súdu o sťažnosti odsúdeného, teda menovanému plynie aj k tomuto dňu (19.11.2025). Koniec takto vyššie krajským súdom v tomto uznesení špecifikovanej skúšobnej doby podmienčného odsúdenia v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 6T/66/2023 (pri uvedenom zostatku) mal nastať dňa 7.11.2026.

Okresný súd správne u odsúdeného konšatoval nevedenie riadneho života počas plynutia skúšobnej doby a zákonný dôvod podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. na rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody. Aj krajský súd totožne so súdom prvého stupňa zastáva názor, že odsúdený A. B. počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia nevedol riadny život, nakoľko počas jej plynutia v skúšobnej dobe

spáchal úmyselný trestný čin a priestupok ako toto správne, s poukazom na výsledky dokazovania na verejnom zasadnutí, konkretizoval okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia. Odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá mu plynula v období od 29.3.2024 a mala pôvodne plynúť do 29.3.2026, spáchal dňa 2.11.2024 prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/5/2025 z 18.3.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/25/2025 zo dňa 11.6.2025 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti, t.j. zákaz viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie (počas ktorej doby výkonu väzby, resp. trestu odňatia slobody, skúšobná doba podmieneného odsúdenia neplynula - § 50 ods. 1 Tr. zák.). Nemožno tu ale opomenúť dôležitú skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, dopustil opakovane úmyselnej trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, keď dňa 2.11.2024 v čase okolo 5:44 hod. viedol osobné motorové vozidlo po ulici E. v obci L. s 0,80 mg/l alkoholu v dychu, a to aj napriek tomu, že už v minulosti bol za taký trestný čin (ohrozenia pod vplyvom návykovej látky) odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/61/2019 zo dňa 9.6.2019, právoplatným 9.6.2019, ale aj trestným rozkazom Okresného súdu Nymburk (Česká republika), sp.zn. 1T/101/2023 zo dňa 15.8.2023, právoplatným 5.10.2023. Tak konania spáchaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (2.11.2024), ale aj konania, za ktoré mu súd v pôvodnom konaní (sp.zn. 6T/66/2023) uložil podmienený trest odňatia slobody, sa dopustil pod vplyvom alkoholu, keď v tomto stave dňa 10.7.2022 okolo 4:30 hod. pred diskoklubom v obci I. dvakrát udrel do tváre poškodeného J. K.. Berúc do úvahy popísané konanie odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 6T/5/2025), ale aj v nadväznosti na charakter a opis uvedeného skutku zo dňa 2.11.2024, v ktorom sa poukazuje na predchádzajúce odsúdenia menovaného súdmi rovnako pod vplyvom alkoholu odsúdeného A. B.), krajský súd konštatuje, že špecifickým prvkom protiprávneho konania odsúdeného, posudzovaného súdom v predmetnej trestnej veci, je jej spáchanie pod vplyvom alkoholu. Sťažnostný súd ďalej konštatuje, že odsúdený v takto vyššie krajským súdom špecifikovanej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, dňa 18.4.2024 spáchal aj priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý (prekročenie povolenej rýchlosti jazdy v obci) mu bola uložená pokuta vo výške 100,- Eur. Vyššie uvedené skutočnosti boli zistené a podrobne formulované už v sťažnosťou odsúdeného napadnutom uznesení okresného súdu na strane 2 a 3, pričom uvedené skutočnosti majú oporu v dokazovaní vykonanom okresným súdom na verejnom zasadnutí dňa 14.10.2025. Okrajovej pozornosti Krajského súdu v Žiline (v tomto konaní v rozhodnutí nezohľadňovanej skutočnosti) inak neušlo ani to, že odsúdený sa konania dňa 2.11.2024 (vedené pod sp.zn. 6T/5/2025, spáchaného pod vplyvom alkoholu) dopustil nielen v aktuálne posudzovanej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 6T/66/2023, ale dokonca aj v (inej) skúšobnej dobe (plynula od 13.12.2023 do 9.7.2025) podmieneného odsúdenia, ktorý podmienený trest odňatia slobody mu uložil Okresný súd Nymburk (Česká republika, sp.zn. 4T/191/2023 – bod č. 4 odpisu z registra trestov), a to za násilnú trestnú činnosť (úmyselné spôsobenie ujmy na zdraví). Krajský súd aj na tomto mieste zvyrazňuje, že na uvedenú skutočnosť nenazerá ako na skutočnosť relevantnú pre toto konanie a túto ani inak v rozhodnutí nezohľadňuje, ale ju vníma (len) v nadväznosti na aktuálnu sťažnostnú argumentáciu odsúdeného a pri posudzovaní jeho osobnosti a sklonov k páchaniu trestnej činnosti (opakovane deklarovaná snaha žiť riadny život a priority odsúdeného vo vzťahu k rodine, deťom).

V súlade s ustálenou súdnou praxou vedenie riadneho života odsúdeným v priebehu skúšobnej doby je potrebné skúmať komplexne. Podmienka vedenia riadneho života je však splnená len vtedy, ak odsúdený plní základné povinnosti občana nielen v súkromnom živote, ale aj v spoločnosti. Jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je dodržiavanie právneho poriadku, a to tak právnych noriem zakladajúcich trestnoprávnu zodpovednosť, ako aj zodpovednosť za spáchanie priestupku. Pokiaľ odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, dňa 18.4.2024 spáchal priestupok na úseku dopravy, kedy za prekročenie povolenej rýchlosti v obci mu bola uložená pokuta vo výške 100,- Eur, a v ďalšom dňa 2.11.2024 spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zák., za ktorý mu bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/5/2025 zo dňa 18.3.2025, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/25/2025 zo dňa 11.6.2025 uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a iné, odsúdený nepochybné v skúšobnej dobe riadny život nevedol.

Vyššie zistené správanie odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a priestupku na úseku dopravy), nesporne dokumentuje ľahostajný prístup odsúdeného k dodržiavaniu právneho poriadku štátu. Pri hodnotení osoby odsúdeného A. B. v širšom kontexte jeho postoja k spoločenským hodnotám a pravidlám správania sa a účinku už uložených sankcií, resp. trestov za takéto protiprávne konania, je potrebné zvýrazniť najmä to, že menovaný sa trestnej činnosti dopustil (opakovane) pod vplyvom alkoholu a v jednom prípade sa priestupku dopustil spôsobom, keď ako vodič nerešpektoval pravidlá cestnej premávky a v obci prekročil povolenú rýchlosť spôsobom, za ktorý mu bola uložená pokuta výšky 100,- Eur. Uvedený postoj odsúdeného k právnemu poriadku štátu nakoniec dokresľuje aj jeho argumentácia na verejnom zasadnutí dňa 14.10.2025, kedy uvedomujúc si charakter spáchanej trestnej a priestupkovej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, túto síce zjavne formálne ľutuje, ale zároveň aj v tomto konaní opakovane poukazuje na svoje rodinné pomery (pôžička, starostlivosť o rodinu, deti, družka na materskej dovolenke, odkázanosť menovaných na neho). Odsúdený navyše ku konaniu (§ 289 ods. 1 Tr. zák.) spáchanému v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dodáva, že tam došlo „k nedorozumeniu, lebo v aute iba spal“. Odsúdený aj na verejnom zasadnutí dňa 14.10.2025, vedomý si svojho protiprávneho konania a okolností spáchania trestnej a priestupkovej činnosti, bez akejkoľvek sebareflexie opätovne (obdobne aj v sťažnostnej argumentácii) žiada súd o ďalšiu šancu a príležitosť na nápravu vo forme ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti, predĺženia skúšobnej doby a uloženia mu probačného dohľadu, obmedzení a povinností.

Krajský súd v ďalšom konštatuje, že ani plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s hrozbou nariadenia výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmieneného odsúdenia, odsúdeného neprimälo k sebareflexii, k náprave a odsúdený ďalej pokračoval v protiprávnom konaní úmyselnej povahy, a to opakovane. Odsúdenému A. B. už bola pôvodne daná šanca v podobe uloženia trestu na slobode, a to trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu (v zmysle zákonného vymedzenia od 1 roka do 5 rokov, teda v strede v trvaní 2 roky) a tým mu bola daná možnosť preukázať spôsobom života počas skúšobnej doby, že už uloženie takéhoto druhu trestu na slobode u neho postačí k dosiahnutiu účelu trestu. Odsúdený si uvedeného bol dobre vedomý (rovnako toho, že má pôžičky, družku na materskej dovolenke a dve maloleté deti, o ktoré je potrebné sa starať) a pokiaľ takúto mu pôvodne danú šancu nevyužil, v skúšobnej dobe nevedol riadny život (spáchal úmyselný trestný čin opätovne pod vplyvom alkoholu a priestupok na úseku dopravy, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 100,- Eur), musí znášať zákonom predpokladaný negatívny následok v podobe nariadenia výkonu trestu odňatia slobody.

K sťažnostným argumentom odsúdeného spočívajúcim v tvrdení, že trest odňatia slobody, resp. väzba v trvaní 7 mesiacov, ktorý vykonal v inej veci mu je dostatočným potrestaním a dostatočnou nápravou; uvedomil si, že nevedol v skúšobnej dobe riadny život, čo úprimne ľutuje; prihlásil sa na odborné psychologické sedenia u F. G. H., snaží sa vyhýbať alkoholu; s družkou, ktorá je na materskej dovolenke vychováva deti, majú pôžičku, pracuje a sám živí rodinu, ktorá je odkázaná na neho; okresný súd vec nesprávne vyhodnotil, postačovalo by predĺženie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a uloženie mu probačného dohľadu, povinností a obmedzení súdom, krajský súd uvádza nasledovné:

Predmetný sťažnostný argument odsúdeného je jeho subjektívnym vyhodnotením vecného a zákonného postupu súdu prvého stupňa, s ktorým postupom a rozhodnutím sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje. Sťažnosťou odsúdeného napadnuté rozhodnutie okresného súdu je vydané v súlade s na vec sa vzťahujúcou právnou úpravou, ktorým rozhodnutím okresný súd prihliadal nielen na záujmy odsúdeného (vytvorenie penitencionárnych podmienok na dosiahnutie jeho nápravy, spočívajúcej v tom, aby v trestnej činnosti už nepokračoval), ale aj na záujmy spoločnosti, teda riadne rešpektovanie právnych noriem a nebyť ohrozovaný protiprávnym konaním odsúdeného, teda jazdou pod vplyvom alkoholu, či prekročením povolenej rýchlosti v obci. Odsúdený už v tomto konaní opakovane (aj v sťažnostnom konaní) presviedča súdy o jeho ochote napraviť sa, nepokračovať v trestnej činnosti, pričom aj napriek tomu, v skúšobnej dobe, pokračovaním v nezmenenom životnom štýle opakovane pácha trestnú činnosť, ktorou záujmy chránené Trestným zákonom nielen ohrozuje, ale ich aj porušuje, a to pod vplyvom alkoholu. Odsúdený nebol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spôsobom vedenia svojho života zodpovedný voči sebe, svojej družke, svojim maloletým deťom, ale ani voči spoločnosti, ktorej základné pravidlá porušil opakovaným spáchaním protiprávnej činnosti. Obžalovaný si bol vedomý, že v dôsledku užívania alkoholických nápojov vedie život, v ktorom aj napriek plynutiu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, dňa 2.11.2024 ako vodič, pod vplyvom alkoholu vykonával túto činnosť, ďalej dňa 18.4.2024 porušil pravidlá cestnej premávky (prekročením povolenej rýchlosti v obci) a pokračoval tak v protiprávnom konaní. V tomto duchu odsúdeným prezentovaná

sťažnostná argumentácia (nie je závislý na alkohole a pod.) vrátane ním zvýrazňovanej ochoty podstúpiť psychologické odborné sedenia u F. H. v súvislosti s predchádzaním opakovania rizika protiprávneho správania a podpory trvalej abstinencie od alkoholu, je krajským súdom vyhodnotená ako účelová, podaná v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti v podobe výkonu premeneného, pôvodne mu podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody. Krajský súd aj na tomto mieste zvýrazňuje, že nedostatočnému stupňu nápravy odsúdeného pôsobením na neho hrozbou premeny podmiennečného trestu odňatia slobody, nasvedčuje nielen jeho vyjadrenie (došlo k nedorozumeniu, v aute pod vplyvom alkoholu len spal; išiel dole kopcom na konci obce si nevšimol značku a prekročil rýchlosť), ale aj toho času ním v sťažnosti uvádzaná opakovaná a totožná argumentácia, ktorú prezentuje v doterajšom priebehu tohto konania. Krajský súd zvýrazňuje, že prevzatie trestnej zodpovednosti odsúdeného za porušenie podmienok podmiennečného odsúdenia má svoje opodstatnenie práve v tom, že odsúdený aj napriek tomu, že vedel o plynutí skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za spáchanú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil pod vplyvom alkoholu, mal vedomosť o hrozbe premeny podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody a rovnako aj o tom, že pokračovaním v jej páchaní mu už bude súdom ukladaný nepodmiennečný trest odňatia, čo sa ukázalo ako reálne, nakoľko odsúdený už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia bol za spáchanú trestnú činnosť súdom potrestaný trestom odňatia slobody v nepodmiennečnej forme. Sťažnostný súd berie na vedomie nielen uvedené súvislosti, ale aj okolnosti, za ktorých sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia prečinu dopustil, keď mal v čase spáchania skutku 0,80 mg/l alkoholu v dychu a priestupku na úseku dopravy, keď za prekročenie povolenej rýchlosti v obci mu bola uložená pokuta vo výške 100,- Eur. Aj na tomto mieste krajský súd pri vyhodnocovaní osoby odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti a náprave (vrátane jeho postoja deklarovaného v sťažnosti) nepriamo (bez priameho dopadu na dôvody tohto rozhodnutia krajského súdu) poukazuje aj na to, že u odsúdeného A. B. nebola prekážkou jeho konania (dňa 2.11.2024 pod vplyvom alkoholu - § 289 ods. 1 Tr. zák. a dňa 18.4.2024 – prekročenie povolenej rýchlosti v obci) nielen hrozba premeny podmiennečného trestu v aktuálnej trestnej veci vedenej pod sp.zn. 6T/66/2023, ale ani prípadná hrozba premeny trestu v inom konaní v Českej republike. Dôvodné očakávanie okresného súdu (vo veci vedenej pod sp.zn. 6T/66/2023), ktorý mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s tým, že bude žiť riadne (inak by mu podmiennečný trest odňatia slobody neukladal) sa ukázalo nenaplnené, a to len v dôsledku toho, že odsúdený sa následného prečinu dopustil pod vplyvom alkoholu, ktorú skutočnosť (§ 289 ods. 1 Tr. zák.) bral odsúdený zjavne na ľahkú váhu. Krajský súd dodáva, že odsúdený má vo všeobecnosti viesť v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia riadny život po celú dobu takto určenú súdom a nie iba určitú časť, ktorú odsúdený považuje za prijateľnú. V podanej sťažnosti odsúdeným uvádzané argumenty nie sú samy osebe žiadnou zákonnou prekážkou (resp. obmedzením) rozhodovania súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. V konaní o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sú smerodajným primárne zákonné kritéria na dosiahnutie účelu trestu, ktorý účel trestu krajský súd už vyššie v tomto rozhodnutí podrobne špecifikoval.

Krajský súd sa nestotožňuje ani s tou časťou sťažnostnej argumentácie odsúdeného, v ktorej poukazuje na iné rozhodnutia krajských súdov v iných trestných veciach a odsúdeným subjektívne podaný výklad dotknutých ustanovení Trestného zákona, resp. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to z týchto dôvodov. Pri odsúdených v sťažnosti označených rozhodnutiach krajských súdov v iných trestných veciach (iných odsúdených), nie sú tam popisované skutočnosti totožné so skutočnosťami a stavom predmetnej trestnej veci. Povedané aj inak, odsúdený v podanej sťažnosti porovnáva neporovnateľné. Každá trestná vec je svojou povahou (činom a osobou odsúdeného) výnimočná a špecifická, ktoré skutočnosti je súd povinný vyhodnocovať konkrétne (skutkovo i právne) a nie iba všeobecným porovnaním a konštatovaním, bez opory v skutkové a právne zistenia z aktuálne posudzovanej veci. Rovnako všeobecná argumentácia odsúdeného ohľadom účelu trestu (§ 34 Tr. zák.) a posudzovania jeho dopadu na spoločnosť, rodinných príslušníkov odsúdeného, nie je pre toto konanie relevantná tak, ako je tomu pri ukladaní trestu v pôvodnom konaní. Konanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného je viazané na podmienky, ktoré sú špecifikované v § 50 Tr. zák. Vyhodnotiac sťažnostnú argumentáciu odsúdeného krajský súd dodáva, že prekážkou rozhodnutia súdu o neosvedčení sa odsúdeného nie je to, že odsúdený má mať pôžičky, má maloleté deti, o ktoré sa stará spolu s družkou a skutočnosť, že pracuje. V prípade, ak odsúdený nevedie v skúšobnej dobe riadny život (ako to krajský súd v tomto uznesení konštatuje a odôvodňuje už vyššie, a ako si to na verejnom zasadnutí priznal aj odsúdený), súd za splnenia zákonných podmienok (§ 50 Tr. zák.) rozhodne o neosvedčení sa odsúdeného.

Súd prvého stupňa tiež postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodol už v priebehu jej plynutia. Súd môže nariadiť nepodmienečný trest odňatia slobody prípadne už v priebehu skúšobnej doby (§ 50 ods. 4 Tr. zák.). Vzhľadom na to, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pokračoval v protiprávnom konaní (opätovne pod vplyvom alkoholu) za ktoré iné protiprávne konanie (pod vplyvom alkoholu) bol súdom potrestaný práve trestom odňatia slobody v jeho podmienennej forme (spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. priestupok na úseku dopravy), a to všetko v pomerne krátkej dobe od začatia plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (ktorá odsúdenému v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zák. neplynula počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody), preukázal, že účel pôvodne uloženého podmieneného trestu odňatia slobody naplnený nebol a je ho potrebné už v tomto momente (t.j. ešte v čase plynutia skúšobnej doby) naplniť trestom nepodmienečným. S poukazom na už vyššie podrobne popísané úvahy súdu, krajský súd tu aj naďalej konštatuje potrebu pôsobenia nepodmienečného trestu odňatia slobody na odsúdeného, ktorý mu bol pôvodne v predmetnej trestnej veci ukladaný v podmienennej forme.

Krajský súd v závere dodáva, že v danom prípade, berúc do úvahy už aj sťažnostné argumenty odsúdeného, vzhľadom na už vyššie súdom podrobne uvedené skutočnosti (vyhodnotenie osoby odsúdeného, pokračovanie v páchaní charakterovo obdobnej trestnej i priestupkovej činnosti,) neboli súdom vzhliadnuté žiadne výnimočné okolnosti prípadu odôvodňujúce postup podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. (t.j. ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti za súčasného predĺženia skúšobnej doby, uloženia probačného dohľadu, obmedzení alebo povinností a pod.).

Rovnako tak správne a v súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie podrobne uvedené dôvody a v podrobnostiach ďalej odkazujúc na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorého správnymi závermi sa krajský súd stotožňuje, krajský súd uzatvára, že odsúdený A. B. neuviedol žiadne také relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa. Preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.